

тѣхъ тѣ; и както припечи слънце то распалися, което накара народа да показва помного благочестіе на Бога и на закона мѣ.

§. 154. Маккавей тѣ.

Сурскій царь Антіохъ нача да развраца свашенный законъ на Іудей тѣ: Издаде заповѣдь да напѣстиятъ всички тѣ си отечески оврады, и да послѣдватъ да живѣатъ по оврады тѣ на инопламенници тѣ. Зато постави по всички тѣ Іудейскѣ земльжъ жертвенници на Ідолопоклонство то, отнѣ всички тѣ оукрашенія та отъ Іерусалимъ, и повелѣ да са изгоратъ свашенни тѣ книги. Расвирепенъ ѿ вѣснотѣхъ противъ Божій законъ, прѣстѣпници тѣ на сѣровы тѣ мѣ повелѣніа та придаваше на строги и нейсказаны мѣжки. Нечисленны тѣ мѣ звѣровиты оубѣйства на невинны тѣ челоуѣцы сѣпѣстошиха града. И отъ страха да не бы са вдигнали въ отчааніе то си притѣснены тѣ Іудей отъ тѣхъ свирепы звѣрски наказанія та, положи стражи вредъ по крѣпость тѣж.

§. 155. Елеазарово тѣрпѣніе.

Мнозина Іудей напѣстихъ отечество то си, за да оубѣгнѣятъ опасны тѣ мѣжки; а по великодѣшны тѣ прѣтѣрпѣвахъ подосврѣ храбро горчивѣжъ смѣрть, а не да шавнѣятъ отъ Божій законъ: Такъвъ вѣше и старый Елеазаръ, които ни оставилъ достоинъ за подраженіе примѣръ на тѣрпѣніе то за Божіѣ тѣж православиѣжъ вѣрѣжъ: Когато мѣ отворали съ силѣ оуста та и го принѣдавали да иде запрѣтенно ѿ закона шѣтіе той благородный мѣжъ съ негодованіе испаквалъ запрѣтенно то шѣтіе. И за то придденъ въ мѣчилища та не послѣдша никакъ на прѣатели тѣ си, които мѣ донесохъ дрѣго шѣтіе и го канахъ да иде, а чи да са пристори какъ послѣдша на строго то царско повелѣніе, за да отвѣгне смертѣльны тѣ мѣжки; но отговори имъ така: Вы мѣжъ свѣтѣвѣте да оставиѣ лошавѣжъ примѣръ; на моѣжтѣжъ возрастъ не подовава прѣстрѣванье то: Азъ такво нѣщо не стрѣвамъ, за да не бы оставилъ